

til nogle enkelte Garnnumre. Beholdningerne, der eventuelt maatte forefindes hos Importører og Forhandlere af færdig Fisketvist, Garn og Net, har man set bort fra, fordi man ikke skønner, at de efter Omstændighederne kan faa nogen nævneværdig Betydning ved en Udarbejdelse af en Prislister. Priserne, de to Fabrikker har opgivet, differerer ret betydelig, og det er da heller ikke lykkedes Underudvalget at opnaa Enighed om een bestemt for Formaalet brugbar Prisansættelse. Man er imidlertid enedes om nogle Rammer for Prislister, og de to Virksomheder udfyldte derefter hver for sig disse, saaledes at man derved havde et Grundlag for videre Forhandling i Det udvidede Udvalg og til at bygge videre paa, hvis der kommer nye Tilførseler til Landet af Raavarer til andre Priser end de, der ligger til Grund for de indsendte Kalkulationer.

I Det udvidede Udvalgs Møde den 8. d. M., hvor de to Fabrikkers Repræsentanter var til Stede, og hvor Helsingør Fabrikkens Repræsentant gjorde gældende, at Fabrikken ikke længere kunde sælge til de tidligere opgivne Priser, lykkedes det efter nogen Forhandling at opnaa Enighed om en ensartet Prisansættelse lig Middelpriisen imellem de to Fabrikkers tidligere opgivne Priser (se Underbilag a). Endvidere enedes man i dette Møde om, at der fastsættes Maksimalpris paa Tvist i Pakker (ubunden Garn) samt paa Krogliner.

De Priser paa Tovværk og Fiskenet m. m., hvorom Udvalget saaledes har opnaaet Enighed, er imidlertid ligesom Prisen paa Petroleum og Kultjære saa høje, at Fiskerne, naar de skal gøre Indkøb af disse Artikler, ikke længere kan drive Fiskeri med Fordel. Man har derfor i Udvalget drøftet Spørgsmaalet om Muligheden for ved Statstilskud at skaffe Fiskeriet de nævnte Produktionsmidler til en billigere Pris, og for at faa et Indtryk af, hvor stort et Beløb der i saa Henseende vil blive Tale om, Staten kan komme til at udrede, har Sekretariatet i Forbindelse med Kutterfører Jensen, Fiskeskipper Pedersen og Fuldmægtig Nordland, Københavns mekaniske Net- og Garnfabrik udarbejdet den ad Underbilag b givne Oversigt, hvor man er gaaet ud fra, at Fiskerne betaler de før Krigen gældende Priser med Tillæg af 50 pCt., og har regnet med en Nyanskaffelse, henholdsvis Forbrug, i 1918, der for de fleste Artiklers Vedkommende udgør 25 pCt. af det normale. Differencen mellem Normalpriserne + 50 pCt. og de nugældende Priser, multipliceret med de beregnede Nyanskaffelser, henholdsvis Forbrug af de forskellige vigtigere Fiskerartikler, giver det Beløb, Staten vilde have at udrede, hvilket efter denne Beregning bliver 5—6 Mill. Kr., et selvfølgelig i høj Grad betinget Tal. Iøvrigt henvises til Oversigten med Bemærkninger.

Tanken om at begrænse Statstilskudet til Petroleum, Tjære og enkelte Fiske-redskaber har været fremme under Forhandlingerne, men fraraadedes stærkt af de fiskerikyndige Medlemmer, der hævdede, at dette baade vilde være en Uretfærdighed mod visse, navnlig mindre Fiskere og kunde føre til, at Fiskeriet udviklede sig ensidigt. Udvalget er ikke blindt for den Fristelse, der ligger i at sælge den billig indkøbte Petroleum til den højere Markedspris, men man mener, at der maa kunne skabes en tilfredsstillende Kontrol gennem de lokale Fiskeriforeninger.

Idet Udvalget principielt kan tiltræde Tanken om, at Staten yder et Tilskud til billigere Produktionsmidler til Fiskeriet, og idet man gør opmærksom paa, at dette Tilskud efter Fiskernes Opfattelse maa beregnes paa den foran omtalte Maade, for saa vidt man vil undgaa en Forhøjelse af Maksimalprisen paa Fisk, ønsker man tilføjet, at saafremt der i Udlandet opnaas højere Fiskepriser end Hjemmemarkedets, bør denne Overpris anvendes til Dækning af Udgifterne til Fremskaffelse af billigere Produktionsmidler. Til Fordel for en saadan Ordning skal eksempelvis anføres, at en Overpris af 30 Øre pr. kg paa det til Tyskland eksporterede Aarskvantum Fisk vil mere end dække Statens Udgift til Fremskaffelse af billige Fiskerimidler til Fiskerne.

Ved en Ordning som den ovenfor skitserede vil det være nødvendigt samtidig